

Jessen: Inden Afslutningen af denne Sags 2den Behandling blev det mig tilladt til allerførst at anføre, at Opmærksomheden paa den albeles billige Tanke, der nok er istand til selv at tale sin egen Sag, nemlig, at Almuesmanden bør — saavidt Trangen dertil endnu er tilstede — erholde en beqvem Afgang til at kjøbe sine væsentligste Livsforbrødenheder, var ved det foreliggende Lovforslag blevet saaledes vakt og befæstet, at denne Tanke ikke mere kunde døe hen, men at den maatte vedblive at røre sig, indtil den traadte ud i Verden som Lov, om det end var saa, at den af en eller anden Aarsag ikke nu strax kunde blive det, og at Opsættelsen altsaa i saa Fald kun vilde blive en kort. Jeg knyttede dertil den Betragtning, at, naar jeg og flere — jeg troer ikke saa ganske faa — ikke have kunnet naae til den Overbeviisning, at det nu foreliggende Forslag hverken er eller kan i disse Dage blive et heldigt Lovarbejde, men man derimod nærer Frygt for, at det kunde fremfalde maasske betydelige Banffeligheder ved de paafølgende Arbejder til en almindelig Lovgivning om friere Næringsforhold, vi da, som tænkte saaledes, ikke blot kunde, men ogsaa maatte dengang stemme mod Sagens Overgang til 3die Behandling, fordi man turde regne paa, at den korte Opsættelse maatte føre til ny Overveielse og dermed til en bedre Lov. Til det Samme kan jeg endnu henholde mig; og da Lovforslaget i sin Heelhed nu er under Forhandling, være det mig tilladt at anføre, hvad jeg ikke før kunde, da der kun handlede om de enkelte Omendringforslag, nemlig, at jeg mener at kunne henholde mig dertil, ikke blot paa egne, men tillige paa de fleste af de 11 Herrers Vegne, som med mig have stillet disse Omendringforslag. Vor Mening dermed var i Korthed den, at, saalænge det endnu var muligt, at en Lov paa Basis af dette Forslag kunde udførelse, saalænge maatte man søge at rette derpaa efter bedste Indsigt og Øyne, men man meente ikke efter denne korte Tids Leilighed at være istand til at tilveiebringe en i det Hele tilfredsstillende Lov, saa at man altsaa ogsaa nu ved denne 3die Behandling maatte stemme imod Loven i sin Heelhed, om endog alle disse Omendringforslag gik igennem,

hvilket ifkun er blevet Tilfældet med to af dem, men ikke med det tredje. Vi have meent, at især dersom det vedkommende meget ærede Ministerium vilde beslutte sig til forfra at optage dette Lovarbejde, og dermed at gaae tilværks paa samme Maade som med andre Regjeringsforslag, saa vilde der ingen Tvivl være om, at en Lov tilfødt vilde udførelse, hvoraf Lovgivningen kunde have Gode.

Endnu maa jeg tillade mig at udtale nogle Bemærkninger.

Der vil vel nok gives En og Anden — hvorledes kunde jeg regne paa, at det skulde være anderledes —, som vil supponere eller nære den Mistanke, at det, uagtet jeg her alene har henholdt mig til Betydningen af Lovgivningsværkets bedste Fremgang, dog alene skulde være Hensynet til de mange mod Loven indkomne Indsigelser fra Kjøbstæderne, — men dog ogsaa fra Landet — der ledede mig i denne Sag. Jeg benægter nu, at dette er Tilfældet; imidlertid skal jeg villig bekjende, at jeg ikke hører til dem, der kunde være tilbøielige til at overse eller overhøre noget Mennesses Forestillinger eller Indsigelser imod, hvad der bebudes at skulle vederfares ham imod hans Villie og til hans formeentlige Skade — jeg kan ikke engang forstaae, hvorledes det var muligt at være tilbøielig dertil — end sige til at overse eller overhøre en stor Samfundsklasses Forestillinger, mod hvad den ialtsald troer at ville gjøre Staaer, eller anrette Forvirring i dens Velfærdsanliggender, saaledes som disse ere indrettede paa Basis af de nuværende Forhold, den eneste Grundvold, hvorpaa de fortiden kunne være byggede. Men Afgielsen af den Stemme, der er betroet mig paa dette Sted, kan og vil jeg ikke indrette efter, hvorledes saadanne Indsigelser lyde; jeg skulde da først finde mig overbevist om, at de vare begrundede. Jeg skal ikke være som Part eller Parti i en derhen hørende Strid, men jeg troer dog, at der kan være nogen Anledning til at rejse Tvivl om, at man just nu træffer ganske noiagtigt Sømmet paa Hovedet ved den almindelige Betragtning, at denne Lov om Høkerhandel paa Landet virkelig maatte ogsaa være til Kjøbstædernes Fordeel. Det